ἀρέσκει τοῖς ἀκροατοῖς· ἀλλὰ καὶ ὑπρο
βολὰ ἀκφαίνει τὴν τέχνην· καὶ τὸν ἀνα
γνώστην λαμπρύνει· οἷον κατὰ τὴν ἀρ
μόζουσι ἑκάστω τόνω ἀκφώνησιν· καὶ κα
τὰ τὴν ἠθισμένην ἑκάστης λέξεως τόνωσι·
οὐ γὰρ διαστρέφειν δεῖ τὰς λέξεις ἐν τῇ
ἐκφωνήσει· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεῖν, ἄνθρω
πος· ἀναγνώσκειν ἄνθρωπος· ἢ ἄνοις·
καὶ ἀντὶ τοῦ λέγειν ὀφθαλμός· ἐκφωνεῖν,
ὀφθαλμος, ἢ ὀφθάλμος· ἀλλ' ἐν τῇ
καθὰ κανόνα, ἢ καθὰ διάλεκτον συνη
θισμένη συλλαβῇ ἑκάστης λέξεως, τοὺς
τόνους δεῖ ἐκφωνεῖν· καὶ ἡ διάστολη τὸν
ποξὶ ἀρχόμενον νοῦν ἀκφαίνει κάλλιστα·
οἷον, κατάστιγμὴν τὴν προσήκουσαν· ἢ
γὰρ ἀναλλαγῇ τῆς στιγμῆς, πολλάκις καὶ τὸ
σημαινόμενον ἤλλαξεν· ἢ μὴ ἀλλὰ
σσουσα, σκοτεινὸν καὶ δυσνόητον αὐτὸ ἀ
παργάσατο· καὶ διαμὰν τῆς ὑποκρίσεως,
ἤγουν μιμήσεως τῶν ὑπὸ κειμένων τῇ